

Kenmerk	W14.11.0156/IV
Datum advies	3 augustus 2011
Vindplaats	Staatscourant 2012, nr. 8482

Volledige tekst

Ontwerpbesluit houdende wijziging van het Vuurwerkbesluit en enkele andere algemene maatregelen van bestuur (verbetering uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid Vuurwerkbesluit), met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 2 mei 2011, no.11.001036, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende wijziging van het Vuurwerkbesluit en enkele andere algemene maatregelen van bestuur (verbetering uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid Vuurwerkbesluit), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit wijzigt het thans geldende Vuurwerkbesluit. Het ontwerpbesluit is opgesteld naar aanleiding van een evaluatie van het Vuurwerkbesluit die in 2007/2008 is uitgevoerd. (zie *noot 1*) De in het ontwerpbesluit voorgestelde wijzigingen van het Vuurwerkbesluit betreffen een aantal verduidelijkingen en een aantal meer ingrijpende wijzigingen ter bevordering van de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het besluit. De ingrijpende wijzigingen zien onder meer op de verhoging van de meldingsgrens voor de opslag van vuurwerk van 1.000 kilogram naar 10.000 kilogram, de verhoging van de meldingsgrens voor het ontbranden van vuurwerk door professionele partijen van 100 kilogram naar 200 kilogram en van theatervuurwerk door professionele partijen van 10 kilogram naar 20 kilogram, de verschuiving van de bevoegdheid tot verlening van toepassingsvergunningen van gedeputeerde staten naar de Minister van Infrastructuur en Milieu en de verhoging van de hoeveelheid vuurwerk die een consument voorhanden mag hebben van 10 kilogram naar 25 kilogram.

De Afdeling advisering van de Raad van State maakt naar aanleiding van het ontwerpbesluit een aantal opmerkingen. Zij is van oordeel dat in verband daarmee het ontwerpbesluit deels nader dient te worden overwogen.

1. Doelstelling en strekking van het Vuurwerkbesluit

De vuurwerkcramp in Enschede is in 2002 aanleiding geweest voor het aanscherpen van de wet- en regelgeving rondom het in- en uitvoeren, opslaan, bewerken, afleveren, voorhanden hebben en afsteken van vuurwerk. (zie *noot 2*) Het doel van die aanscherping was betere waarborgen te scheppen voor de bescherming van mens en milieu tegen de mogelijke effecten die het opslaan, bewerken en afsteken van vuurwerk kunnen veroorzaken. Rekening houdend met de maatschappelijke gevoelens van onveiligheid, is daarbij nadrukkelijk gekozen voor een effectgerichte in plaats van een risicobenadering, vanwege de specifieke gevaarseigenschappen van vuurwerk. Niet het risico - dat wil zeggen de kans vermenigvuldigd met het effect - dat zich een ongeval voordoet, is maatgevend voor de

veiligheidseisen die aan het opslaan en het bewerken van vuurwerk worden gesteld, maar het effect dat bij een ongeval kan optreden. (zie noot 3)

Het ontwerpbesluit beoogt de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het Vuurwerkbesluit te verbeteren. Ten behoeve van de uitvoerbaarheid wordt onder meer de hoeveelheid vuurwerk die consumenten voorhanden mogen hebben, aanzienlijk verhoogd. (zie noot 4) Ter verbetering van de handhaafbaarheid wordt onder meer voorgesteld de bevoegdheid tot verlening van een toepassingsvergunning te verschuiven van gedeputeerde staten naar de Minister van Infrastructuur en Milieu. Verder wordt invulling gegeven aan het streven van het kabinet naar minder, eenvoudigere en effectievere regels en naar vermindering van administratieve lasten. (zie noot 5) Hiertoe wordt onder meer de meldingsgrens voor opslag en ontbranding van vuurwerk door professionele partijen verhoogd.

De Afdeling merkt op dat het ontwerpbesluit vooral is gericht op lastenvermindering en efficiency. Uit het ontwerpbesluit en de nota van toelichting is niet op te maken dat rekening is gehouden met de oorspronkelijke doelstelling van het Vuurwerkbesluit, de bescherming van mens en milieu, en de openbare veiligheid. In dit licht maakt de Afdeling opmerkingen over het verhogen van de meldingsdrempel van de opslag en de ontbranding van vuurwerk door professionele partijen en het verhogen van de maximale hoeveelheid vuurwerk die de consument voorhanden mag hebben.

2. Meldingsdrempel opslag en ontbranding van vuurwerk door professionele partijen

Het ontwerpbesluit voorziet in de verhoging van de meldingsdrempel van de opslag en de ontbranding van vuurwerk door professionele partijen. Deze verhoging impliceert dat in meer gevallen dan voorheen een vergunning- of toestemmingsprocedure achterwege blijft. (zie noot 6) In de nota van toelichting wordt opgemerkt dat het incidenteel kan voorkomen dat het bevoegd gezag voor voldongen feiten wordt geplaagd omdat een en ander onjuist is gerealiseerd, maar dat het uitgangspunt is dat een ondernemer zijn eigen verantwoordelijkheid neemt en dat dit past in het algemene kabinetsbeleid. (zie noot 7) Een deugdelijke uiteenzetting over hoe dit standpunt zich verhoudt tot de specifieke gevaarseigenschappen van vuurwerk, de oorspronkelijke doelstelling en de effectgerichte benadering van het Vuurwerkbesluit en de maatschappelijke gevoelens van onveiligheid ontbreekt. (zie noot 8) Voorts ontbreekt in de nota van toelichting een draagkrachtige motivering voor de verhoging tot 10.000 kilogram.

De Afdeling merkt op dat een individuele besluitvormingsprocedure niet alleen als voordeel heeft dat voorafgaand aan de te ondernemen activiteit het bevoegd gezag deze kan beoordelen, maar ook dat een burger zijn belangen en gevoelens van onveiligheid kenbaar kan maken voordat de potentiële bron van gevaar is gerealiseerd.

De Afdeling adviseert om die reden de verhoging van de meldingsdrempel voor de opslag en de ontbranding van vuurwerk door professionele partijen te heroverwegen.

3. Voorhanden hebben van vuurwerk door consumenten

Het ontwerpbesluit voorziet in wijziging van de maximale hoeveelheid vuurwerk die bij de consument voorhanden mag zijn. (zie noot 9) Deze hoeveelheid wordt verhoogd van 10 naar 25 kilogram. In de nota van toelichting wordt deze verhoging verklaard door te wijzen op het feit dat in de loop der tijd het vuurwerk zwaarder is geworden en de consument veelal meer dan 10 kilogram vuurwerk aanschafft door meerdere keren naar de detailhandel te gaan.

Het gestelde in de nota van toelichting overtuigt de Afdeling niet zonder meer. (zie noot 10) Het in de nota genoemde argument van de toename van het gewicht van het vuurwerk verklaart weliswaar waarom het aantal kilogrammen vuurwerk dat consumenten mogen vervoeren en opslaan verhoogd wordt, maar het verklaart niet toereikend waarom het meer dan verdubbeld moet worden. (zie noot 11) Niet uitgesloten kan worden dat een verhoging tot de 25 kilogram-grens leidt tot het kopen van grotere hoeveelheden en tot meer opslag in de

woning dan nu gebruikelijk is, zelfs wanneer er rekening mee gehouden wordt dat ook in de huidige situatie vaak al meer dan 10 kilogram gekocht en opgeslagen wordt. (zie noot 12) Gelet op het effect van een eventueel ongeval en de maatschappelijke gevoelens van onveiligheid die daarmee kunnen samenhangen en in het bijzonder in een stedelijke omgeving, (zie noot 13) merkt de Afdeling op dat het grotere risico voor de consument in de eigen woning niet uitsluitend kan worden gezien als de eigen verantwoordelijkheid van de consument.

Zonder dat daarvoor klemmende redenen worden gegeven is de Afdeling er niet van overtuigd dat de toename in gewicht toelaatbaar moet worden geacht. De Afdeling adviseert om die reden de 25 kilogram-grens nader te bezien.

4. Toepassingsvergunning en ontbrandingstoestemming

Ingevolge het huidige artikel 3B.1, eerste lid, van het Vuurwerkbesluit is het verboden om, kort gezegd, zonder een daartoe door gedeputeerde staten verleende vergunning, vuurwerk tot ontbranding te brengen (hierna: de toepassingsvergunning). Gedeputeerde staten van de provincie waarin de aanvrager is gevestigd, zijn bevoegd te beslissen op een aanvraag om een toepassingsvergunning. Aan de vergunning wordt, voor zover hier van belang, het voorschrift verbonden, dat voorafgaand aan het tot ontbranding brengen van vuurwerk, door de aanvrager toestemming is verkregen van gedeputeerde staten van de provincie waarin het vuurwerk tot ontbranding zal worden gebracht (hierna: de ontbrandingstoestemming). (zie noot 14) De Afdeling maakt de volgende opmerkingen.

a. Vergunning- en toestemmingverlenende instantie

Het ontwerpbesluit voorziet in wijziging van het bevoegd gezag inzake de toepassingsvergunning: de Minister van Infrastructuur en Milieu wordt het bevoegde gezag. Als reden hiervoor wordt in de nota van toelichting genoemd dat er een versnippering in vergunningen is. (zie noot 15) In de huidige praktijk komt het voor dat de ene provincie de toepassingsvergunning verleent, terwijl een andere provincie bevoegd is de ontbrandingstoestemming te verstrekken. Dit levert handhavingsproblemen op. De keuze om de verlening van de landelijk geldende toepassingsvergunning te concentreren bij de minister behelst een vereenvoudiging van het systeem en is daarom begrijpelijk.

De bevoegdheidstoedeling inzake de ontbrandingstoestemming aan gedeputeerde staten blijft in het ontwerpbesluit ongewijzigd. Gelet op de lokale effecten van het ontbranden van vuurwerk, meent de Afdeling dat de uitoefening van deze bevoegdheid op gemeentelijk niveau meer voor de hand ligt. In het evaluatieonderzoek wordt eveneens aanbevolen de bevoegdheid te verschuiven naar dit niveau. (zie noot 16) De huidige technische kennis van gedeputeerde staten kan worden overgedragen aan de gemeenten en zo nodig kan een centraal kennis- of informatiepunt worden opgericht ter ondersteuning van gemeenten bij de technische beoordeling. In het evaluatieonderzoek wordt nog gesuggereerd hierover overleg te voeren met het Interprovinciaal Overleg (IPO) en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). In de nota van toelichting wordt niet ingegaan op de bevindingen voortvloeiende uit het evaluatieonderzoek, noch op de afwegingen die ten grondslag liggen aan de keuze om de bevoegdheidstoedeling betreffende de ontbrandingstoestemming aan gedeputeerde staten ongewijzigd te laten.

Gelet op het vorenstaande, adviseert de Afdeling de nota van toelichting aan te vullen en zo mogelijk de bevoegdheid tot het beslissen over de aanvraag om toestemming tot ontbranding te verleggen naar het gemeentelijke niveau.

b. Toetsingscriterium

Het ontwerpbesluit wijzigt het toetsingscriterium voor het verbinden van voorschriften aan de toepassingsvergunning, door wijziging van artikel 3B.1, vierde lid, van het

Vuurwerkbesluit. Het geldende criterium is "het belang van de bescherming van mens en milieu". Het thans voorgestelde criterium is "het belang van de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu". Het ontwerpbesluit voorziet in dezelfde wijziging voor de voorschriften die kunnen worden verbonden aan de ontbrandingstoestemming. In de nota van toelichting ontbreekt een verklaring voor de voorgestelde wijziging van het toetsingscriterium voor de toepassingsvergunning. Opvallend is dat het ontwerpbesluit anderzijds zonder nadere motivering voorstelt in artikel 3B.3, eerste lid, het oude criterium van "het belang van de bescherming van mens en milieu" te hanteren voor de weigering van de ontbrandingstoestemming. *(zie noot 17)*

Met het oog op de consistentie, adviseert de Afdeling af te zien van de voorgestelde wijziging van het toetsingscriterium "het belang van de bescherming van mens en milieu".

5. Financiële aspecten

In de nota van toelichting wordt ingegaan op de gevolgen voor het bedrijfsleven. *(zie noot 18)* Het is onduidelijk of de in de nota van toelichting genoemde bedragen zowel de vermindering aan leges betreffen als de vermindering van arbeidstijd. Verder wordt een vermindering van 3.9 miljoen euro aan bestuurslasten geraamd. Onduidelijk is echter of bij de berekening van dit bedrag de vermindering aan de bijbehorende heffingen is betrokken. Voorts wordt niet ingegaan op de financiële aspecten van de overheveling van taken van provincie naar rijk. In het geval dat de toepassingsvergunningen niet kostendekkend zijn, kan deze overheveling niet budgettair neutraal plaatsvinden. Voor de beoordeling van de effecten voor de bedrijven is het van belang te weten of het rijk na de overheveling de tarieven alsnog kostendekkend gaat maken. In het geval dat wordt besloten tot overheveling van de bevoegdheid tot het beslissen op de aanvraag om een ontbrandingstoestemming naar de gemeente, verdient de financiële haalbaarheid daarvan eveneens aandacht. *(zie noot 19)*

De Afdeling adviseert de nota van toelichting in dit licht aan te vullen.

6. Notificatie

Het ontwerpbesluit wordt aan de Afdeling voorgelegd nadat het ontwerpbesluit is voorgelegd aan de Europese Commissie, ingevolge richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). De reactie van de Europese Commissie is nog niet bekend. *(zie noot 20)* De Afdeling gaat ervan uit dat, indien de reactie aanleiding geeft tot substantiële, inhoudelijke aanpassing van het ontwerpbesluit, zij nogmaals zal worden geraadpleegd.

7. Redactionele kanttekeningen

Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Afdeling naar de bij het advies behorende bijlage.

De Afdeling advisering van de Raad van State geeft U in overweging in dezen geen besluit te nemen dan nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De vice-president van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State betreffende no.W14.11.0156/IV met redactionele kanttekeningen die de Afdeling in overweging geeft.

- In Artikel I, onderdeel JJ, onder 5, in het zesde lid het van overeenkomstige toepassing verklaren van artikel 3B.3a, vijfde lid, schrappen. In het gewijzigde derde lid, tweede volzin van artikel 3B.4, wordt al voorzien in het onverwijld een afschrift van de melding te zenden aan de burgemeester binnen wiens gemeente de artikelen tot ontbranding zullen worden gebracht.

- De in Artikel I, onderdeel ZZ, Bijlage 1, onderdeel 7, tot wijziging van artikel 1.11, voorgestelde maatwerkvoorschrift-bevoegdheid afstemmen met de geldende voorwaarden in de eerste volzin, aanhef en onder a tot en met c, van het Besluit. De maatwerkvoorschriften kunnen zien op het aantal brandslanghaspels en de situering daarvan, terwijl dit al is geregeld in het gestelde in voorschrift 1.11, aanhef en onder a, b en c, van het Vuurwerkbesluit.

Nader rapport (reactie op het advies) van 6 maart 2012

Het ontwerp geeft de Afdeling advisering van de Raad van State aanleiding tot het maken van een aantal opmerkingen. Zij geeft U in overweging in dezen geen besluit te nemen dan nadat met de opmerkingen van de Afdeling rekening zal zijn gehouden.

1. De Afdeling wijst op de oorspronkelijke doelstelling van het Vuurwerkbesluit en merkt in dit verband op dat uit het ontwerpbesluit en de nota van toelichting niet is op te maken dat daarmee rekening is gehouden.

Bij de voorbereiding en opstelling van dit ontwerpbesluit is uitgangspunt geweest dat niet getornd wordt aan de oorspronkelijke doelstelling van het Vuurwerkbesluit en het daarin vastgelegde beschermingsniveau. Het handhaven van het bestaande beschermingsniveau in het Vuurwerkbesluit is van groot belang, vooral ook omdat in de samenleving hieraan sterk wordt gehecht. In de nota van toelichting is nu alsnog aandacht besteed aan dit uitgangspunt.

Indachtig de opmerking van de Afdeling is de nota van toelichting zodanig gewijzigd dat daarin nader is ingegaan op de wijze waarop het beschermingsniveau geborgd blijft.

2. De Afdeling adviseert om de verhoging van de meldingsgrens voor zowel de opslag van vuurwerk als voor het tot ontbranding brengen van vuurwerk te heroverwegen. Daarbij wijst de Afdeling op het belang van voorafgaande beoordeling van de te ondernemen activiteit door het bevoegd gezag en van inspraak.

Bij de bepaling in het ontwerpbesluit om de meldingsgrens voor de opslag van vuurwerk te verhogen, heeft met name meegewogen dat het beschermingsniveau in het Vuurwerkbesluit, voor zover het gaat om de opslag van consumentenvuurwerk tot 10.000 kg, in beginsel voldoende wordt geborgd door de daarin opgenomen middelvoorschriften voor de opslag van consumentenvuurwerk en de daarin voorgeschreven in acht te nemen afstanden tot kwetsbare objecten. Gebleken is dat het bevoegd gezag zich bij de inhoudelijke beoordeling van de aanvraag om een vergunning voor de opslag van vuurwerk doorgaans beperkt tot een toets aan de in het Vuurwerkbesluit ter zake van de opslag gestelde regels en aan de vergunning geen aanvullende voorschriften met betrekking tot de opslag verbindt. Voor de opslag van consumentenvuurwerk in hoeveelheden van 10.000 kg of meer blijft de vergunningplicht evenwel bestaan. De veiligheidsrisico's die verbonden zijn aan de opslag van consumentenvuurwerk van een zodanige omvang zijn groter waardoor het van belang is dat het bevoegd gezag voor een dergelijke opslag een toetsing vooraf uitvoert.

Bij de bepaling in het ontwerpbesluit om de meldingsgrens voor het tot ontbranding brengen

van consumentenvuurwerk door professionals te verhogen, heeft meegewogen dat met een meldingsplicht uitsluitend kan worden volstaan, indien gebruik wordt gemaakt van het in Nederland ook voor de consument toegelaten vuurwerk. Van dit vuurwerk zijn werking en kwaliteit goed bekend. Tenslotte mag dit vuurwerk gedurende de jaarwisseling door de consument worden afgestoken. Een redelijk groot aantal vuurwerkevenementen wordt momenteel al met dit consumentenvuurwerk gehouden. Het verhogen van de meldingsgrens van 100 kg naar 200 kg maakt dat een vuurwerkshow spectaculairder kan zijn of langer kan duren. Dit brengt een verdere stimulans teweeg om het relatief veiliger consumentenvuurwerk te gebruiken.

Omdat de administratieve lasten bij een melding geringer zijn dan bij een vergunning, leidt een verhoging van de meldingsplicht bovendien tot een vermindering van die lasten.

Theatervuurwerk is qua gevaarstelling vergelijkbaar met consumentenvuurwerk. Om dezelfde redenen als hiervoor ten aanzien van consumentenvuurwerk zijn aangegeven, is ook de meldingsgrens voor het tot ontbranding brengen van theatervuurwerk verhoogd.

Met het oog op de veiligheid van een vuurwerkevenement zullen regels voor ontbrandingen worden opgenomen in een ministeriële regeling die gebaseerd zal worden op het nieuwe artikel 3B.7. Deze regeling vervangt de voorschriften voor ontbrandingen die aan de toepassingsvergunning waren verbonden. Door deze regeling in combinatie met het stimuleren van het gebruik van relatief veilig consumentenvuurwerk zal aan het bestaande beschermingsniveau niet worden getornd.

Gelet op het bovenstaande is het advies van de Afdeling om de verhoging van de meldingsgrens voor zowel de opslag van vuurwerk als voor het tot ontbranding brengen van vuurwerk te heroverwegen, niet overgenomen.

3. De Afdeling is er niet van overtuigd dat de verhoging van de hoeveelheid vuurwerk die een consument voorhanden mag hebben op grond van artikel 1.2.4, tweede lid, in redelijkheid toelaatbaar moet worden geacht, gelet op de mogelijke gevolgen van een calamiteit met dat vuurwerk en de maatschappelijke gevoelens over de onveiligheid als gevolg daarvan.

De aanleiding voor deze wijziging ligt in het feit dat in 2006 voor enkele soorten vuurwerk het maximaal toegestane gewicht aan kruit is verhoogd (Regeling van de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 6 oktober 2006, nr. DGM/EV2006309863, houdende wijziging van de Regeling nadere eisen aan vuurwerk 2004 (Stcrt. 202)). Thans voorziet de Regeling aanwijzing consumenten- en theatervuurwerk hierin. Daardoor zijn die soorten vuurwerk groter en zwaarder geworden, tot zo'n 10 kg per stuk. Als gevolg van artikel 2.3.3 moeten consumenten die meer vuurwerk behorende tot die soorten willen kopen, nu in twee tranches hun aanschaf doen. Dit levert geregeld onprettige discussies tussen klant en winkelier op.

Het verhogen van de toegestane hoeveelheid vuurwerk die een consument voorhanden mag hebben naar 25 kg leidt niet tot een aanmerkelijke verhoging van de veiligheidsrisico's voor de burger. Dit geldt zowel voor het vervoer van het consumentenvuurwerk als voor de aanwezigheid van consumentenvuurwerk in een woning. Dit blijkt uit een op 29 juni 2009 uitgebracht rapport van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM). In dat rapport is geconcludeerd dat een verhoging van de hoeveelheid vuurwerk die een consument voorhanden mag hebben naar 25 kg in theorie kan leiden tot een groter risico voor de consument in de eigen woning, maar dat dit niet leidt tot een groter risico voor belendende objecten van derden. Het verhogen van de toegestane hoeveelheid vuurwerk zal daarnaast tot slechts een zeer geringe toename van het risico voor het vervoer door de consument

leiden. In de meeste gevallen zal dat risico niet verder reiken dan de weg of het trottoir. Bij de berekeningen van het RIVM is overigens uitgegaan van 10 kg en 25 kg netto explosieve massa. In het Vuurwerkbesluit wordt echter bij de maximaal toegestane hoeveelheden vuurwerk uitgegaan van de bruto vuurwerkmassa. De netto explosieve massa is ongeveer een derde van de bruto vuurwerkmassa.

De Afdeling veronderstelt dat de verhoging van 10 kg naar 25 kg een stimulans zal zijn om meer vuurwerk aan te schaffen. Deze visie deel ik niet. De consument hanteert vooral een financiële grens voor wat hij aan vuurwerk aanschaft. De verhoging van de hoeveelheid vuurwerk die per levering ter beschikking mag worden gesteld, zal daarom naar verwachting niet of nauwelijks invloed hebben op de hoeveelheid vuurwerk die een particulier aanschaft.

4.a. De Afdeling adviseert zo mogelijk de bevoegdheid inzake de ontbrandingstoestemming op gemeentelijk niveau te beleggen, gelet op de lokale effecten van vuurwerk.

Tijdens de voorbereiding van het Vuurwerkbesluit is ervoor gekozen om de bevoegdheid inzake de ontbrandingstoestemming bij de provincies te beleggen om op die manier snel en met een beperkt aantal spelers een goede uitoefening van die bevoegdheid en een adequate onderlinge uitwisseling van kennis en ervaring op te bouwen. De provincies zijn daar goed in geslaagd en het nu overhevelen van die bevoegdheid naar de gemeenten zou de opgebouwde ervaring te niet doen.

De burgemeester van de gemeente waar het vuurwerk tot ontbranding zal worden gebracht alsmede de burgemeester van de aangrenzende gemeente worden overigens wel bij de voorbereiding van een beschikking omtrent een ontbrandingstoestemming betrokken. De eerstbedoelde burgemeester krijgt in het ontwerpbesluit de bevoegdheid om een verklaring van bedenkingen te geven. De burgemeester van de aangrenzende gemeente kan over de beslissing op een aanvraag om een ontbrandingstoestemming een advies uitbrengen.

De in het rapport van het evaluatieonderzoek opgenomen aanbeveling om de bevoegdheid inzake de ontbrandingstoestemming te verschuiven naar het gemeentelijke niveau is noch door de gemeenten noch door de provincies omarmd.

Gelet op het vorenstaande is er geen aanleiding om de huidige bevoegdheidstoedeling van de ontbrandingstoestemming aan gedeputeerde staten te wijzigen. Naar aanleiding van het advies van de Afdeling is in de in paragraaf 2.2 van de nota van toelichting opgenomen tabel 2.6 nader ingegaan op de bevoegdheidstoedeling inzake de ontbrandingstoestemming.

4.b. Het advies van de Afdeling om af te zien van wijziging van het toetsingscriterium voor het verbinden van voorschriften aan de toepassingvergunning onderscheidenlijk ontbrandingstoestemming is niet overgenomen.

In artikel 3B.1, eerste lid, van het Vuurwerkbesluit, waarin het verbod is opgenomen om zonder toepassingsvergunning daarin aangegeven handelingen met betrekking tot vuurwerk te verrichten, is toepassing gegeven aan artikel 9.2.2.1, tweede lid, onder c, van de Wet milieubeheer. Op grond van artikel 9.2.2.3, vierde lid, tweede volzin, van die wet kunnen aan een dergelijke vergunning in het belang van de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu voorschriften worden verbonden. Dit ontwerpbesluit voorziet erin dat artikel 3B.1, vierde lid, van het Vuurwerkbesluit daarmee in overeenstemming wordt gebracht.

De bepalingen omtrent de ontbrandingstoestemming in het Vuurwerkbesluit zijn gebaseerd op artikel 9.2.2.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer. De reikwijdte van die bepaling is beperkt tot regels met betrekking tot daarin aangegeven handelingen met stoffen, preparaten of genetisch gemodificeerde organismen ten aanzien waarvan een redelijk vermoeden is gerezen dat daardoor ongewenste effecten voor de gezondheid van de mens of voor het

milieu zullen ontstaan. Om die reden ligt ook voor de ontbrandingstoestemming aansluiting bij het criterium "bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu" in de rede. Abusievelijk is in artikel 3B.3, eerste lid, het criterium "het belang van de bescherming van mens en milieu" opgenomen voor de weigering van de ontbrandingstoestemming. Deze bepaling is in lijn met het bovenstaande aangepast.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Afdeling is de toelichting op de wijzigingen van de artikelen 3B.1 en 3B.3 aangevuld.

5. De Afdeling adviseert in de nota van toelichting te verduidelijken of bij de berekening van de financiële gevolgen rekening is gehouden met de vermindering van de bijbehorende leges, alsmede in te gaan op de financiële aspecten van overheveling van taken van provincie naar rijk.

Leges voor het verlenen van vergunningen krachtens de Wet milieubeheer kunnen sedert 1 januari 1998 niet meer worden geheven (zie artikel 15.34a van de Wet milieubeheer). Dit geldt eveneens voor omgevingsvergunningen voor activiteiten met betrekking tot inrichtingen (artikel 2.9a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). Het bevoegd gezag kan voor deze dienst sindsdien geen rekening bij het bedrijf neerleggen. Om die reden is een vermindering van leges niet meegenomen in de berekening van de financiële gevolgen.

De omvang van de taak inzake het verlenen van toepassingsvergunningen, welke van de provincies naar het rijk wordt overgeheveld, is dermate gering dat daaraan geen aparte berekening is gewijd.

Overeenkomstig het advies van de Afdeling is de nota van toelichting in het licht van het vorenstaande aangevuld.

6. Naar aanleiding van de notificatie van het ontwerpbesluit ingevolge de richtlijn betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij heeft de Europese Commissie op 4 augustus 2011 een uitvoerig gemotiveerde mening (UGM) ingediend. De UGM heeft uitsluitend betrekking op artikel 1.2.2, vijfde lid, van het ontwerpbesluit. Het in die bepaling opgenomen verbod zou naar het oordeel van de Europese Commissie in strijd zijn met de bepalingen inzake vrij verkeer voorzien in artikel 6 van Richtlijn 2007/23/EG. Gezien deze UGM is besloten de betrokken bepaling uit het ontwerpbesluit te schrappen en hiervoor geen vervangende bepaling in het ontwerpbesluit op te nemen.

7. De redactionele opmerkingen zijn overgenomen.

8. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om voorts de volgende wijzigingen in het ontwerpbesluit aan te brengen.

- De bepalingen in dit ontwerpbesluit zijn aangepast aan de gewijzigde inwerkingtredingsdatum (1 juli 2012).

- De verwijzingen in het Vuurwerkbesluit naar het Bouwbesluit 2003 zijn aangepast aan het Bouwbesluit 2012.

- In artikel I, onder Q, onderdeel 3, is onderdeel f van artikel 2.1.3, eerste lid, zodanig aangepast dat het productiejaar van het consumentenvuurwerk nog wel vermeld moet worden voor zover het betreft vuurwerk dat behoort tot categorie 3. Hiermee is de bepaling in lijn gebracht met artikel 12, tweede lid, van de Pyrorichtlijn, waarin is bepaald dat het etiket van pyrotechnische artikelen ten minste het productiejaar bij vuurwerk van de categorieën 3 en 4 moet vermelden. Aangezien vuurwerk behorende tot categorie 4 niet tot consumentenvuurwerk behoort, is volstaan met een verwijzing naar categorie 3 vuurwerk.

- In artikel I, onderdeel W, is verduidelijkt dat bij de berekening van het maximale gewicht van 25 kilogram moet worden uitgegaan van consumentenvuurwerk als zijnde onverpakt vuurwerk.
  - In artikel I, onderdeel II, is in het nieuwe artikel 3B.3a een mogelijkheid opgenomen om een aanvraag om een ontbrandingstoestemming in te dienen voor meerdere evenementen of voorstellingen waarbij vuurwerk tot ontbranding wordt gebracht, mits voldaan wordt aan de in dat artikel opgenomen voorwaarden. Daarnaast bevatte het zesde lid van artikel 3B.3a nog een foutieve verwijzing naar de luchtverkeersdienst als omschreven in artikel 1, onder r, van het Luchtverkeersreglement. Deze verwijzing is vervangen door een verwijzing naar de verlener van een luchtverkeersdienst als bedoeld in de Wet luchtvaart.
  - In artikel I, onder MM, is de grondslag om regels te stellen met betrekking tot het tot ontbranding brengen van vuurwerk, beperkt tot de mogelijkheid van het stellen van regels omtrent het bedrijfsmatig tot ontbranding brengen van vuurwerk.
  - De in artikel I, onder RR, SS en VV, opgenomen wijzigingen zijn geschrapt, omdat de vernummering van de paragrafen in hoofdstuk 5 tevens zou moeten leiden tot een vernummering van de daarin opgenomen artikelen, hetgeen ik niet wenselijk acht.
  - In artikel I, onder ZZ (thans WW), is voor zover het betreft voorschrift 1.8 verduidelijkt dat het bevoegd gezag tevens voorwaarden kan verbinden aan het maatwerkvoorschrift waarbij wordt bepaald dat consumentenvuurwerk aanwezig mag zijn. In dat onderdeel is voorts, voor zover het betreft voorschrift 5.2, de vermelding "en de Voorschriften voor Automatische Sprinklerinstallaties (VAS) en NEN EN 12845" geschrapt.
  - In artikel VI, eerste lid, werd ten onrechte verwezen naar de melding, bedoeld in artikel 1.10 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. Deze verwijzing is vervangen door de melding, bedoeld in artikel 2.2.4, eerste lid.
  - Tenslotte zijn in het ontwerpbesluit en de nota van toelichting nog enkele technische verbeteringen aangebracht.
- Ik moge U hierbij, in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Veiligheid en Justitie, het gewijzigde ontwerpbesluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

---

(1) Evaluatie Vuurwerkbesluit en Transportregelgeving, Ministerie van VROM, Ministerie van VenW, 18 januari 2008. Tevens is een aantal adviezen door het Centrum voor Externe Veiligheid en Vuurwerk bij het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) uitgebracht.

(2) Stb. 2002, 33.

(3) In de nota van toelichting bij het Vuurwerkbesluit staat: "Gelet op het feit dat binnen 10 jaar twee maal een grote massa-explosie is opgetreden in een inrichting waar professioneel vuurwerk werd opgeslagen of bewerkt, zou het op maatschappelijk onbegrip stuiten indien de afstanden die ten opzichte van (geprojecteerde) kwetsbare objecten in acht genomen moeten worden, met name in de bebouwde kom, zouden worden gebaseerd op een risicobenadering. Uit de toepassing van de laatstgenoemde benadering zouden kortere afstanden voortvloeien dan die welke, in het bijzonder voor vuurwerk met massa-explosieve kenmerken, in dit besluit worden voorgeschreven."

(4) In de nota van toelichting, Artikelsgewijze toelichting bij de onderdelen E en F, wordt

geconstateerd dat de maximale hoeveelheid vuurwerk van 10 kilogram die bij een aflevering mag worden meegegeven niet meer hanteerbaar is, omdat vuurwerk in de loop der tijd zwaarder is geworden.

(5) Zie de nota van toelichting, paragraaf 3.1. "Bedrijfseffecten".

(6) Onderdeel 3.6, onder b, van Bijlage I, onderdeel C, van het Besluit omgevingsrecht respectievelijk artikel 3B.4 van het Vuurwerkbesluit (Artikel II, onderdeel B, resp. Artikel I, onderdeel JJ, van het ontwerpbesluit).

(7) Nota van toelichting, Artikelsgewijze toelichting op Artikel I, onderdelen E en F, en JJ.

(8) Zie Stb. 2002, 33, blz. 48-49 en het eindrapport van de Commissie Oosting, De vuurwerkcramp, Enschede/Den Haag, 28 februari 2001.

(9) Wijziging van artikel 1.2.4, tweede lid, van het Vuurwerkbesluit.

(10) Nota van toelichting, Artikelsgewijze toelichting Artikel I, onderdelen E en F.

(11) Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de NEM (netto explosieve waarde, totale hoeveelheid pyrotechnische stof) die op grond van het huidige artikel 2.1.3 van het Besluit op het vuurwerk moet worden vermeld mogelijk een betere indicatie geeft van de kracht van het vuurwerk.

(12) Zie ook het advies van de RIVM inzake onderzoeksvragen 3 en 4, Evaluatie Vuurwerkbesluit, 29 juni 2009, blz. 1-7.

(13) Het maakt mogelijk nog uit of het een zelfstandige woning betreft of een appartementsgebouw.

(14) Artikel 3B.1, derde lid, aanhef en onder a, van het Vuurwerkbesluit.

(15) Nota van toelichting, Artikelsgewijze toelichting Artikel I, onderdeel FF.

(16) Zie ook het Evaluatieonderzoek, blz. 50.

(17) Artikel I, onderdeel FF, sub 3, van het ontwerpbesluit. De huidige norm is in de jurisprudentie uitgekristalliseerd. Zie de jurisprudentie inzake artikel 8.40, eerste lid, in samenhang met artikel 8.10, eerste lid, en artikel 1.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer inzake het criterium "het belang van de bescherming van het milieu". Zie tevens de doelstelling van artikel 1 van richtlijn nr. 2007/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 mei 2007 betreffende het in de handel brengen van pyrotechnische artikelen (PbEU L 154).

(18) Paragraaf 3.3 "Administratieve lasten voor bedrijven" respectievelijk paragraaf 3.4 "Bestuurslasten" van de nota van toelichting.

(19) Artikel 108 van de Gemeentewet in samenhang met artikel 2 van de Financiële verhoudingenwet.

(20) Zie paragraaf 7 "Notificatie" van de nota van toelichting.

[Gehele tekst ontwerpregeling met toelichting \(pdf, 422 kB\)](#)